

DEBATT OCH REFLEXER

Den politiska terminologien

blev föremål för analys av Sv. T. i föregående nummer. Vi påpekade, att en svårartad förvirring har uppstått i dagens inrikespolitiska debatt genom att ideologiska termer, som av ålder haft en viss fixerad innebörd, nu på sina håll tycks användas hur som helst. Ett försök gjordes att med *korrekt* språkbruk applicera de olika termerna på det ideologiska innehållet i respektive partiers förkunnelse. Detta kommenteras bl. a. av *Stockholms-Tidningen* (s), som anser att analysen i Sv. T. endast gick ut på att mittenpartierna har fel.

Vi ska inte lägga oss i vilka avvikelser från olika närmanden, eller vilka närmanden till olika avvikelser, som ska betecknas som extremism eller avvikelser eller närmanden. Möjligen kan vi gå med på att centerns mittenpolitik är extrem, och att folkpartiets närmande till den har avvikelser. Men vad vi framför allt hoppas är att högerens politik för framtiden verkligen radikalt avviker, så att vi säkert ska veta vad det är vi angriper.

Säga vad man vill om *Stockholms-Tidningens* "nya utseende". Uppenbart är dock, att vad som i dess egen krets tydligen uppfattas som en ansiktslyftning inte har något att göra med en standardhöjning av innehållet. Sällan har vi sett en kommentar, så totalt renons på varje mening och kunskap om vad man kommenterar. Vi trodde, att man just i *Stockholms-Tidningen* skulle ha vissa förutsättningar att föra en diskussion om det sätt

på vilket man inom mittenpartierna liksom socialdemokratien och MbS aningslöst bollar med olika termer. Den nye chefredaktören för St. T. heter ju fil. lic. Gunnar Fredriksson, som för någon tid sedan publicerade "Det politiska språket", en skrift icke utan intresse. Det förtjänar uppmärksammas vad hr Fredriksson bl. a. skrev om det politiska språkbruket:

Det kommer därför att innehålla vaga termer, vars gränser är suddiga; mångtydiga termer, som kan tillämpas på olika saker; mångtydiga termer som är vaga i en eller flera av deras tillämpningar; motsägande satser, som uttalas samtidigt men inte samtidigt kan vara sanna; olika sorters plattheter med olika grad av platthet; och diverse typer av nonsens.

Stockholms-Tidningens kommentar hör tvivelsutan hemma under den sist uppräknade beteckningen!

Herostratisk ryktbarhet

har vårt land vunnit utomlands på grund av bostadseländet och samma ryktbarhet riskerar vi att vinna genom den pågående sänkningen av bildningsstandarden, skrev i föregående nummer av Sv. T. fil. dr Arvid Fredborg, som genom sin position och sitt internationella kunnande verkligen vet vad han talar om. Så kätterska tongångar faller naturligtvis inte *Östergötlands Folkblad* (s) på läppen. Visst är bostadsbristen på sina håll besvärande, medger tidningen, men vi bygger ju ändå så mycket.

Det borde också — även om höger-

skribenterna inte gillar en sådan politik — kunna talas om att den svenska bostadspolitiken genom kostnadskontroll och genom särskilda bidrag för att hjälpa barnfamiljerna söker ge alla möjlighet att vara med i konkurrensen om de bättre bostäder som skapas. Den socialdemokratiska bostadspolitiken vill förhindra att de minst ekonomiskt bärkraftiga slås ut från konkurrensen om de nya bostäderna eller tvingas på ett orimligt sätt pressa ned sina utrymmesfordringar.

Inte heller vill tidningen medge, att vi sänker vår bildningsstandard utan utbrister i stället i lovsånger över alla "reformer" som genomförts.

Reformeringen har över hela fältet i allt väsentligt kunnat ske i samförstånd över partigränserna — om man undantar det lilla högerpartiet, som har sökt hålla vakt om gamla privilegier ifråga om rätten till utbildning.

Det vore nog bra, om ÖF klev ned från sin piedestal och frågade alla de hundratusentals människorna i bostadskön här i landet om

vad de anser om att tvingas att köpa lägenheter "svart" för att överhuvud få en chans till tak över huvudet inom den närmaste tioårsperioden. Sådant kan endast betecknas som ransonering via plånboken, och man må förstå, att utlänningar reagerar mot det huvudlösa systemet med alla dess sociala orättvisor. Och visst har vi fått en breddning av vårt skolväsen — *kvantitativt*. Men på *kvalitetens* kostnad! Det är mot detta som högerpartiet med all rätt har reagerat, något vaktsläende kring "gamla privilegier" vet ÖF mycket väl att det aldrig varit fråga om. Och för utlänningar, som fått lära sig, att det är genom kvalitet, som vårt land vill hävda sig, ter sig helt naturligt en medveten sänkning av bildningsstandarden som obegriplig. Men vi hade inte väntat oss, att Östergötlands Folkblad skulle förstå dessa sammanhang. Regeringen har inte heller gjort det!